

WSTĘP	9
1. Definiowanie pola analiz	18
1.1. <i>Paideia</i> jako wspólna płaszczyzna filozofii i pedagogiki	19
1.2. Struktura wywodu	22
1.3. Intelktualna droga Józefa Tischnera	25
1.4. Recepcja myśli Józefa Tischnera	42
2. Rozumienie i sens. Perspektywa metodologiczna	43
2.1. Hermeneutyka fenomenologiczna – paradygmat pedagogiki humanistycznej	44
2.2. Filozoficzna idea „myśli słabej” jako teoretyczna podstawa analiz	53

CZĘŚĆ I

PIERWSZE CZYTANIE TISCHNERA – ŹRÓDŁA I KONTEKSTY

1. „ZŁOŚLIWY GENIUSZ” – KARTEZJUSZ	77
2. W KRĘGU „ROZUMNEJ WOLNOŚCI” – HEGEL	85
3. „ONI DALI MI METODĘ” – HUSSERL I INGARDEN	90
4. „ROZUMIENIE JEST SPOSOBEM BYCIA CZŁOWIEKA” - HEIDEGGER	98
5. „JA JEST DAREM TEGO, KTO MÓWI DO MNIE TY” - LÉVINAS I ROSENZWEIG	110
6. „NEUTRALIZACJA POŻAŻAŃ I PEDAGOGIA WOLI” - RICOEUR	118
PODSUMOWANIE: OD KARTEZJAŃSKIEGO COGITO DO ETYKI INTERPRETACJI	126

CZĘŚĆ II

ANALIZY DRUGIE – AGATOLOGICZNA KONCEPCJA CZŁOWIEKA

1. CZŁOWIEK WOBEC WARTOŚCI – PRZESTRZEŃ AKSJOLOGICZNA	139
1.1. Ja aksjologiczne.	145
1.2. Personalistyczna koncepcja człowieka	152
1.3. Doświadczenie nadziei	156
1.4. Odpowiedzialność aksjologiczna	163
2. CZŁOWIEK W DRAMACIE – PRZESTRZEŃ AGATOLOGICZNA	174
2.1. Przestrzeń dramatu	175
2.2. Rzeczywistość dramatu	181
2.3. Podmiot dramatu – Ja agatologiczne.	190
2.4. Horyzont agatologiczny.	197
2.5. Odpowiedzialność agatologiczna	207
3. SPÓR O ISTNIENIE CZŁOWIEKA. OD LOGIKI BYCIA DO LOGIKI DIALOGU . .	215
3.1. Istota zła.	215
3.2. Bezzadność człowieka wobec zła.	225
3.3. Racjonalność wyzwania się od zła	229
PODSUMOWANIE: MIĘDZY DOBREM A ZŁEM	234

CZĘŚĆ III

PEDAGOGIA AGATOLOGICZNA – PRÓBA OGARNIĘCIA

1. PEDAGOGICZNE PODSTAWY 'BYCIA' CZŁOWIEKIEM AGATOLOGICZNYM . .	241
1.1. Człowiek jako stający się podmiot	243
1.2. Negacja banalizacji dobra.	247
1.3. Egotyczność i suwerenność w wychowaniu.	253
1.4. Doświadczenie wolności.	257
2. ZASADY WYCHOWANIA AGATOLOGICZNEGO	266
2.1. Wychowanie jako logika „bycia dla” (<i>homo dialogicus</i>)	271
2.2. Wychowanie do wyboru	281
2.3. Wychowanie do wolności	296
PODSUMOWANIE: WYCHOWYWAĆ KU DOBRU	308

ZAMIAST ZAKOŃCZENIA. AGATHÓN – „WSZYSTKO INNE JEST CHIMERĄ”	315
BIBLIOGRAFIA	321
AGATOLOGICAL PEDAGOGY. HERMENEUTIC-EXISTENTIAL STUDY OF JOZEF TISCHNER ETHICAL PROJECT (SUMMARY)	359